Hendes Slægt, som hun kun sjælden talte om, var for længe siden uddød, men havde efterladt hende meget betydelige Pengemidler. Fra Barndommen var hun knyttet til Danmark, og hun følte sig som dansk, men Størstedelen af sin Ungdom tilbragte hun i Udlandet, navnlig i mange Aar i Østerrig, og da hun stedse var optaget i de bedste Kredse, havde hun rig Lejlighed til paa nært Hold at se de store Kulturlandes stærkt bevægede Liv og at stifte personligt Bekjendtskab med mange af Datidens betydeligere Mænd og Kvinder. Det er let forklarligt, at dette hendes Ungdomsliv i høj Grad har været medvirkende til hos hende at udvikle den Aandsoverlegenhed og Fordomsfrihed, som satte hende i Stand til med lige Lethed at udrette mere end de fleste paa de mest forskjellige Omraader. Men skjønt de Forhold, hvorunder hun saaledes henlevede sine yngre Aar, optagen i ansete og velstaaende Familier, i mange Retninger bidrog til at berige hendes Aand og Erfaringer, var der dog visse Sider af Menneskelivet, og det af de allervigtigste, som den Uddannelse, der blev hende til Del, ikke i og for sig vilde have bragt hende i Berøring med, saafremt hun ikke selv havde følt en levende Trang til ganske særlig at skjænke den sin Opmærksomhed. Det er hendes egen Fortjeneste, at hun, hvorsomhelst hun kunde, søgte at skaffe sig et grundigt Indblik i de Vilkaar, hvorunder de socialt ringest stillede Befolkningslag levede. Man kunde tale med hende om danske og holstenske Landarbejdere, om Tjenestepigerne i Hamborg, Wien eller Berlin, om Grubearbejderne i de tyske Bjergegne eller om de sydtyske Skovarbejdere, og hun vidste nøjagtig, hvorledes deres Stilling var i hvert Tilfælde for Aar tilbage. Og paa sine Rejser forsømte hun aldrig at besøge de større Velgjørenheds-Anstalter, hvis Nærhed hun kom.

Hun var saaledes rigt udrustet, da hun i Begyndelsen af Tredserne tog fast Ophold her i Kjøbenhavn, og det varede ikke længe, før hun, virkelysten, som hun var, gjorde sine Evner frugtbringende. Hun var saaledes en af de allerførste, der gik til faldne Kvinder for at søge at udrive dem af det nedværdigende Liv, de førte, og hvem kunde vel være bedre skikket end hun til at opnaa Resultater paa dette yderst vanskelige Omraade? I den daværende Peder Madsens Gang og tilstødende Gader, som hun havde valgt som sin Arbejdsmark, blev der snart megen Tale mellem Beboerne om »Frøkenen«, som alle kjendte, og som man vidste, at man kunde henvende sig til, naar det kneb, og navnlig, naar en eller anden vilde søge at vende Lasten Ryggen. At alt, hvad Frk. Schneider erfarede i dette Afsnit af sit Liv, gjorde hende som alle Kvinder, der overhovedet kjænke den Sag en Tanke, til en heftig Modstander af Prostitutionen, er en Selvfølge. Hun betragtede den som en Skamplet paa et civiliseret Samfund, og naar hun saa, at der hos